

Spørgsmaal kunde rejses, om man fra Bevillingsmyndighedens Side kunde tænke sig, at Statskassen direkte skulde træde til med et Tilskud paa denne enkelte Post af det, Tiendeloven omfatter. I Fjor — men det maa stadig erindres, at da var Kapitalstaksten ganske særlig høj — da var det saakaldte „Tab“, for at bruge det Udtryk, for de 128 Sogne kald 34,659 Kr. Vilde man regne med en lignende Kapitalstakst for de første Aar, vilde det altsaa komme til at dreje sig om et Beløb paa mellem 300,000 og 400,000 Kr.

Nu er det jo givet, at jeg maa ønske Præsterne saa gode Forhold som muligt eller i hvert Fald maa ønske Indehaverne af alle de mindre Embeder, som ganske sikkert ere for smaa, bedre Vilkaar. Men at det skulde kunne ske ad den her tilsigtede Vej, er jeg nu ikke ganske sikker paa. Her maa det jo ogsaa erindres, at et saadant Forslag ogsaa vilde omfatte de store og gode Embeder, og det største Beløb vilde netop gaa til disse.

Naar der saa af den ærede Ordfører er blevet henvist til Stiftsmidlerne, skal jeg oplyse, at det har vist sig, at vi i Aar forhaabentlig ville kunne magte uden at faa Underbalance at yde et Lønningstillæg til de smaa Præsteembeder, saaledes at alle Embeder under 2,400 Kr. faa et Tillæg, der fører dem op til 2,400 Kr., uanset hvor længe Præsten sidder i et saadant Embede, og dernæst saaledes, at alle Embeder under 2,800, 3,200 og 3,600 Kr. inddeles i Klasser efter det Antal Aar, Præsten har siddet i dem, og faa et saadant Lønningstillæg, at det kan føre Embederne op til de nævnte Beløb. Dette kan gennemføres med de Midler, Stiftsmidlerne i Øjeblikket raade over. Overfor den ærede Ordfører, der omtalte de store Midler, Stiftsmidlerne ligge inde med, maa jeg dog atter sige, at dette langt fra er Tilfældet, ligesom vi saa ofte maa gøre Præsterne opmærksomme derpaa; for Præsterne synes at have meget vanskeligt ved at forstaa, at der ligger sandelig ikke saadanne store Midler i de saakaldte Stiftsmidler, som staa til Ministeriets Raadighed, og hvormed det kan yde Lønningstillæg til Præsterne. Det allermoste af Stiftsmidlerne er nemlig bundne Midler, Kapitaler, der tilhøre de og de Præsteembeder, Kirker osv., og som ikke i mindste Maade kunne anvendes til noget andet. Men vi have ved Beklipning af de store Embeder vundet nogle Midler, og ved Hjælp af disse haaber jeg at kunne gennemføre en saadan Lønforbedring for de smaa

Præsteembeder, hvorom der for Tiden er udgaaet Cirkulære til Biskopperne, saaledes at der hos de vedkommende Præster nu indhentes Oplysning om deres Indtægt sidste Aar. Ingen kunde naturligvis ønske mere end jeg, om man ogsaa paa andre Maader kunde komme Præsteembederne til Hjælp, før man naar til en Præstelønningslov. Derfor har jeg udtalt, at denne Sag vilde blive gjort og gøres til Genstand for Ministeriets Overvejelser. Vi søgte sidste Aar Oplysninger om de 128 Embeder, hvor Tienden i Fjor blev afløst, og vi gøre det samme i Aar; man vil da nærmere kunne se, hvad det drejer sig om, idet jeg dog stadig erindrer om, at et absolut Materiale kunne vi ikke have allerede nu, fordi en Del først vil blive afløst om 2 eller 3 Aar, og ingen ved, hvad Kapitelsstaksten er til den Tid.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) har foreslaaet henvist et Andragende fra Ledvogter Jørgensen i Næstved. Han har været ved Sorø Akademis Skovvæsen. Vedkommende har faaet den højeste Understøttelse, der gives for faste Skovarbejdere efter Reglementet for Sorø Akademis Skovvæsen, hvilket Reglement er ganske overensstemmende med Reglementet for Statsskovene. Han fik endvidere Sygehjælp $\frac{1}{2}$ Aars Tid eller saa, medens han endnu var syg efter at være kommen til Skade ved Fældning, og har derefter faaet tillagt den højeste Understøttelse, 300 Kr., og saa længe dette Reglement gælder — det er kun et Par Aar gammelt —, er Ministeriet altsaa ikke i Stand til at yde mere. Vedkommende har, efter hvad der er oplyst mig af Skovvæsenet, en Alderdomsunderstøttelse paa 150 Kr., og det maatte vel nærmest være hans Kommunes Sag at forhøje Alderdomsunderstøttelsen op til et passende Beløb. Det har ogsaa vist sig, at efter at jeg har forelagt disse Oplysninger for Finansudvalget, har intet af dettes Medlemmer fundet, at der var mere herved at gøre fra Ministeriets Side.

Endelig have vi Aarhus Teater. Det er en meget gammel Sag, som ofte har været for her i Tinget. Sidste Gang udtalte jeg, at hvis der fra Finansudvalgets Side skulde komme til at foreligge en enstemmig eller saa godt som enstemmig Indstilling om at yde Tilskud til Teatret, vilde jeg stille Forslag herom. Enstemmigheden har nu i Aar vist sig, men den er gaaet til den anden Side, idet intet Medlem af Finansudvalget har stillet Forslag om Sagens Henviisning. I Overensstemmelse med mine tidligere Udtalelser